

Nr 37.

Av herr **Osberg**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utarbetande och föreläggande för riksdagen av förslag till lag om brandskydd.

De stora brandolyckor, som under senare tid hemsökt det svenska folkhushållet, visa, att allt ingalunda är på bästa sätt ordnat för beredandet av ett så betryggande brandskydd som möjligt. Hemsökelsen voro av så mycket mera elakartad beskaffenhet, som de även hotade särskilt under nuvarande förhållanden oersättliga livsmedelsförråd.

Brandhemsökelsen hava redan ådragit sig uppmärksamhet av regeringen, som med berömvärd raskhet låtit cirkulär utgå till överståthållareämbetet och länsstyrelserna angående åtgärder för förhindrande av eldsolyckor, åtföljt av en synnerligen uppmärksamvärd promemoria om de åtgärder, som kunna vidtagas för att förhindra utbrott av eldsvådor i förråd av livsmedel eller dylikt eller begränsa redan utbrutna sådana. Cirkuläret med dess promemoria torde dock icke hava vunnit önskad spridning och de korta meddelanden där-om, som pressen offentliggjort, hava knappast vidare spritt den upplysning promemorian lämnar om för brandskydd behöfliga åtgärder, varvid nämnas främst dels skärpt vakthållning och dels vissa förebyggande anordningar.

Huru lämpligt vidtagandet av de brandskyddsåtgärder, som föreslås i promemorian, än är, så torde detta dock icke vara tillräckligt för åstadkommandet av det brandskydd, varav Sveriges folkhushåll har ett så trängande behov. De då nyss timade brandhemsökelsen hava närmast begränsat cirkulärets innehåll, som icke omfattar alla de förebyggande åtgärder, som böra vidtagas för åstad-

kommandet av tillfredsställande brandskydd, särskilt åt det svenska folkhushållets törhända förnämsta naturrikedom eller skogarna. De väldiga hemsökelse, som så ofta övergå landets stora skogsbestånd, borde för länge sedan hava föranlett till fastställandet av bestämmelser för ett effektivt brandskydd. Många åtgärder finnas, som lämpligen kunna företagas för åstadkommandet av passande brandskydd för dessa skogar, vilka äro så gott som oersättliga för den svenska kulturens bestånd och vidare utveckling. Själva skogsbeståndet måste genom rationella åtgärder i uthuggning, insåning av blandväxter och blandträd m. m. göras så avskräckande som möjligt för brandhanen. Skogen skall så att säga göras till självbeskyddare, till sin bästa beskyddare mot elden.

Då nu uppmärksamheten blivit så kraftigt riktad på de många bristfälligheter, som alltjämt vidlåda det svenska brandskyddet, så torde tiden vara inne att ofördröjligen vidtaga för åstadkommandet av ett effektivt brandskydd behövlige åtgärder. Här bland torde först vara en lagstiftning, som förhindrar uppkomsten av nya allt för stora brandrisker och som vidare söker minska eldfaran från redan befintliga större brandrisker. Vidare giver regeringens åberopade cirkulär i flera hänseenden goda uppslag till omfattande bestämmelser rörande brandskyddet, som förtjäna vidare utarbetning och vartill fogas övriga för åstadkommande av ett rationellt brandskydd behövlige bestämmelser.

Den 31 december 1915 bemyndigades chefen för civildepartementet att tillkalla sakkunniga för verkställande av utredning av frågan om behövlige brandskydds föreskrifter för byggnader och lägenheter, använda som offentliga samlingslokaler eller för drivande av hotell eller pensionatsrörelse eller dylikt. De sakkunniga avlämnade 1916 förslag till stadga om hotell och pensionat och utarbetade under samma år fullständigt förslag till stadga om teatrar ur synpunkten av skydd för människoliv emot skada av brand, men har detta förslag till följd av visst avbrott i kommissionens arbeten — ordföranden har erhållit annat uppdrag, som skyndsamligen måst utföras — icke ännu hunnit avlämnas likasom motiven därtill icke ännu utarbetats. Av de sakkunnigas arbeten, förutom fullbordandet av teaterstadgan, återstår ännu ett förslag till stadga uti ifrågavarande avseende rörande andra offentliga samlingslokaler. Enligt vad försports torde de sakkunniga, sedan arbetet återupptagits,

komma att behandla även fabrikslokaler m. m. ur brandskydds-synpunkt.

Hur erkännansvärt det än måste anses vara, att bestämmelser utarbetas och snart komma till stånd rörande här nämnda lokaler, så är därmed ingalunda på långt när tillräckligt sörjt för det svenska folkhushållets brandskydd. Detta har att omfatta det svenska folkhushållets samtliga nyttigheter, vilka äro i behov av ett effektivt brandskydd.

Sveriges folkhushåll har trängande behov av lagstiftning om brandskydd och att detta göres så omfattande, så enhetligt och så effektivt som möjligt kan endast vara till fördel för de uppgifter det har att fylla, bland vilka den förnämsta är förekommande av brands uppkomst. Det trängande behovet av betryggande brandskyddsbestämmelser medför även att vid deras utarbetande icke sådana uppehåll böra få förekomma, som ägt rum i de ovannämnda sakkunnigas arbete, vilket under hela föregående året vilat och som ännu icke återupptagits.

På grund av det anförda hemställas,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om utarbetande av förslag till lag om brandskydd att skyndsamt föreläggas riksdagen.

Stockholm den 23 januari 1918.

Oscar Osberg.
